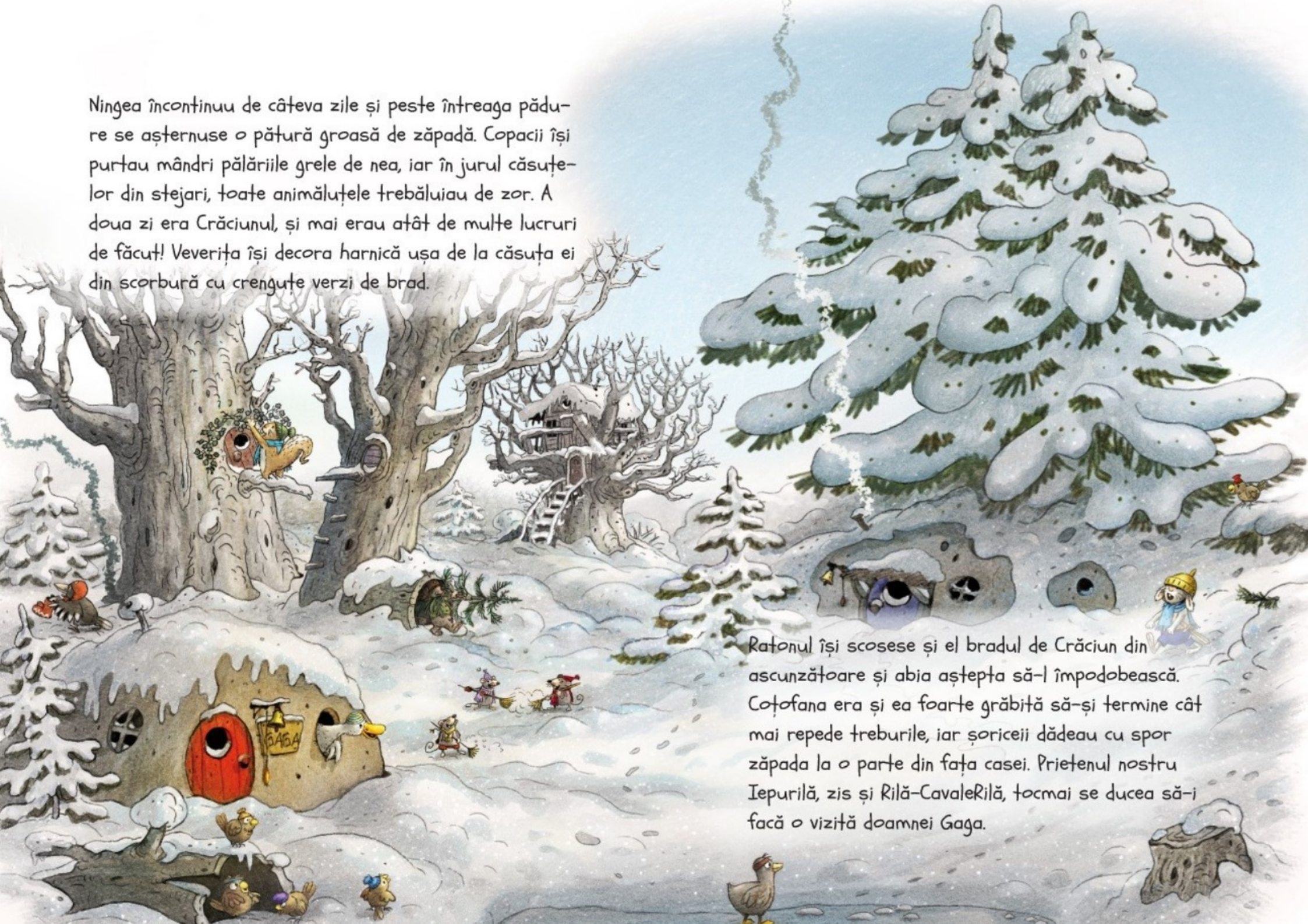

Ningea încontinuu de câteva zile și peste întreaga pădure se așternuse o pătură groasă de zăpadă. Copacii își purtau mândri pălăriile grele de nea, iar în jurul căsuțelor din stejari, toate animăluțele trebăluiau de zor. A doua zi era Crăciunul, și mai erau atât de multe lucruri de făcut! Veverița își decora harnică ușa de la căsuța ei din scorbură cu crenguțe verzi de brad.

Rățonul își scosese și el bradul de Crăciun din ascunzătoare și abia aștepta să-l împodobească. Coțofana era și ea foarte grăbită să-și termine cât mai repede treburile, iar șoriceii dădeau cu spor zăpada la o parte din fața casei. Prietenul nostru Iepurilă, zis și Rilă-Cavalerilă, tocmai se ducea să-i facă o vizită doamnei Gaga.

Grăsunul Jakob avea și el emoții pentru a doua zi. Acum stătea la adăpost în scorbura lui confortabilă și lucra cu zel la un cadou de Crăciun. Picta cu drag un tablou cu prietenii lui, Rilă-CavaleRilă și UrSoc! Îl începuse de câteva săptămâni, iar acum era aproape de final.

- Mai am de făcut doar butonul pentru nasul lui UrSoc și mustățile lui Iepurilă, a murmurat el satisfăcut. Și apoi e gata!

- Iuhuuu! a strigat grăsunul Jakob încântat. Iepurilă și UrSoc vor rămâne muți de uimire când vor vedea ce tablou minunat am pictat!

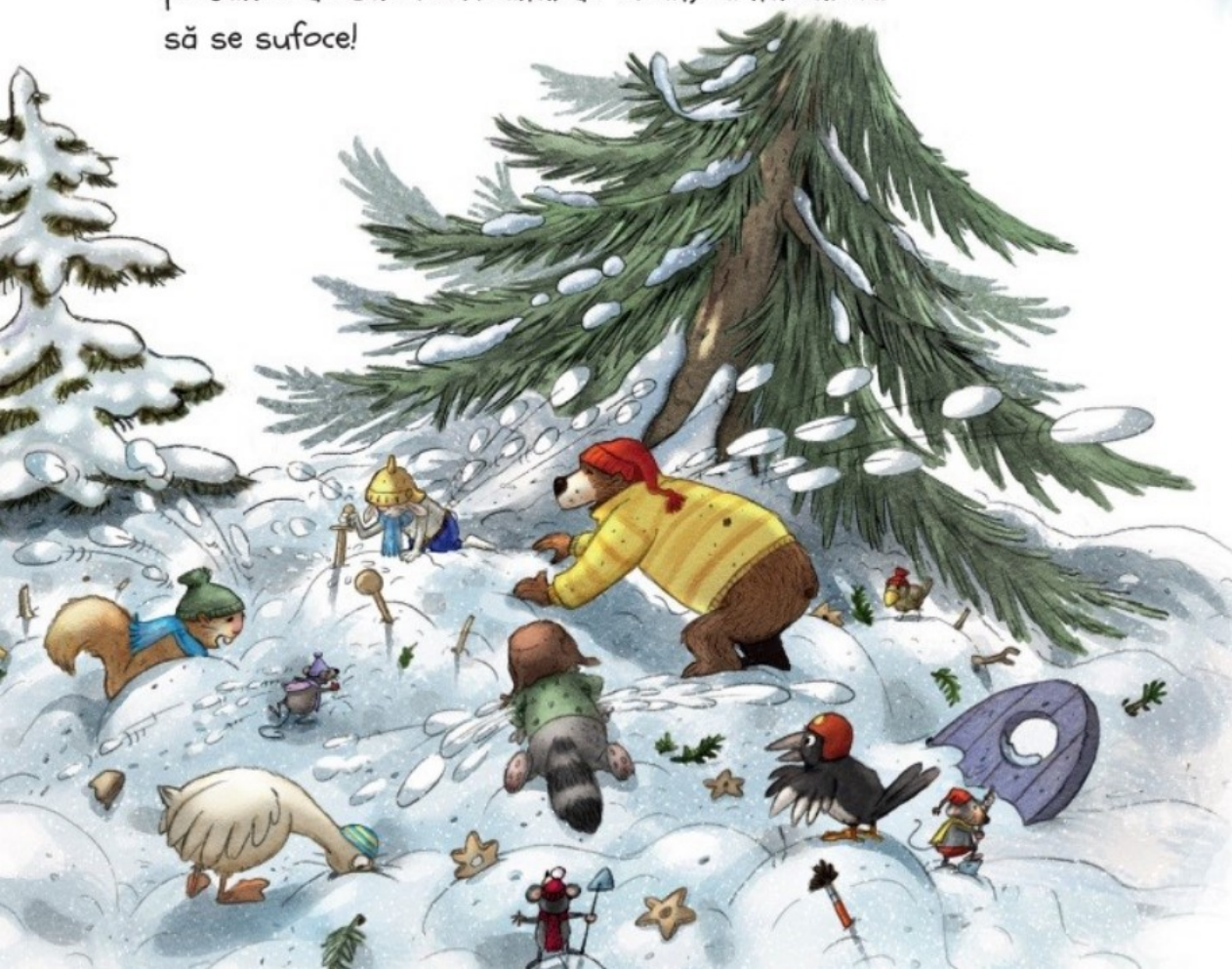
Mai-mai că-i sărea inima din piept când se gândea la ce fețe surprinse vor avea prietenii lui. Desigur că se bucura tare mult și de petrecerea minunată de Crăciun pe care o va avea împreună cu ei. Oare va primi și el un cadou? se gândea în sinea lui. Totuși cel mai mult se bucura de fericirea pe care le-o va aduce prietenilor săi când le va dăruia tabloul pictat de el.

- Crăciunul este cu adevărat cea mai frumoasă sărbătoare! a murmurat fericit grăsunul Jakob.

Nu se mai deslușea absolut nimic din căsuța lui Jakob. Și nici urmă de Jakob însuși! Imediat, Rilă-Cavalerilă, UrSoc și toți ceilalți au ajuns într-un suflet la fața locului.

- Jakob! Jakooob! Ne auzi? a strigat tare Iepurilă. Dar Jakob n-a răspuns.

- Oh, nu! Oh, nu! se văitau toți foarte îngrijorați. Trebuiau să se grăbească și să-l scoată pe Jakob de sub mormanul de omăt, ca nu cumva să se sufoc!

Prietenii grăsunului Jakob încercau să ajute cum puteau mai bine, însă era foarte dificil. Zăpada era grea și parcă se întărise ca un bolovan. Deodată veverița a strigat:

- Văd urechea lui Jakob!

Într-adevăr, de sub mormanul de zăpadă se întrezărea o ureche. Au scormonit repede și l-au salvat pe grăsunul Jakob!

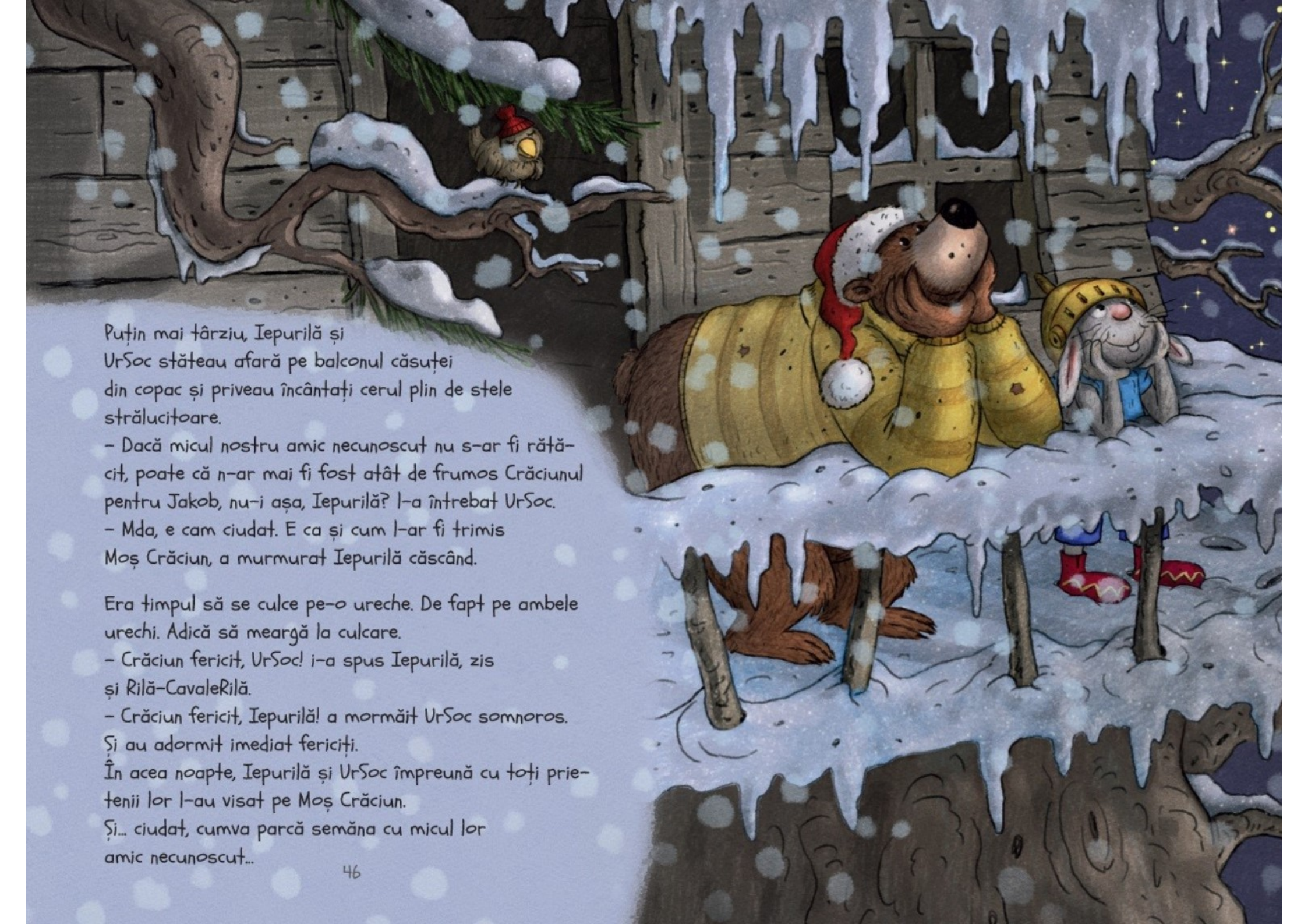

Micul necunoscut era înțepenit de frig. La cât de ud și înfrigurat era, putea să facă foarte ușor pneumonie! I-au făcut imediat o baie fierbinte la picioarele înghețate și un piure de cartofi cald. Era incredibil ce repede își revenise!
- Nu mai sunt bolnav. Vă mulțumesc, așadar!
le-a spus el vioi.

- Ce fel de creatură ciudată ești tu oare, și ce faci aici? l-a întrebat curioasă coțofana.
- Nu sunt nici creatură, nu sunt nici ciudat. Puteți să spuneți că sunt un individ simplu, le-a răspuns micul străin. Și vin special aici, de undeva de departe, ca să-i fac din nou fericiți pe cei nemulțumiți!
- Și pe cine mă rog vrei să faci tu fericit, amice? l-a întrebat Ursoc curios.
- O să vedem mai încolo, acum trebuie să plec. Mai am multe lucruri de făcut. Crăciun fericit! le-a strigat micul necunoscut.
Și, înainte să mai apuce să mai spună cineva ceva, ciudățelul necunoscut s-a strecurat pe lângă ei și a zbughit-o pe ușă afară.
- Crăciun fericit! au strigat toți în cor în urma lui. Dar ciudata creatură dispăruse deja, lăsându-i uimiți și nedumeriți.

Puțin mai târziu, Iepurilă și UrSoc stăteau afară pe balconul căsuței din copac și priveau încântați cerul plin de stele strălucitoare.

- Dacă micul nostru amic necunoscut nu s-ar fi rătăcit, poate că n-ar mai fi fost atât de frumos Crăciunul pentru Jakob, nu-i așa, Iepurilă? l-a întrebat UrSoc.

- Mda, e cam ciudat. E ca și cum l-ar fi trimis Moș Crăciun, a murmurat Iepurilă căscând.

Era timpul să se culce pe-o ureche. De fapt pe ambele urechi. Adică să meargă la culcare.

- Crăciun fericit, UrSoc! i-a spus Iepurilă, zis și Rilă-CavaleRilă.

- Crăciun fericit, Iepurilă! a mormăit UrSoc somnoros.

Și au adormit imediat fericiți.

În acea noapte, Iepurilă și UrSoc împreună cu toți prietenii lor l-au visat pe Moș Crăciun.

Și... ciudat, cumva parcă semăna cu micul lor amic necunoscut...